

PAŃSTWOWA RADA OCHRONY PRZYRODY - KOMISJA DS. CITES

THE STATE COUNCIL FOR NATURE CONSERVATION – CITES COMMITTEE

Member of IUCN

National CITES Scientific Authority

Ministerstwo Środowiska, ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa
tel.: (+48) 22 57 92 017, fax: (+ 48) 22 57 92 730, CITES-SA@prop.mos.gov.pl

PROP/CITES/2015-142-1-ak

Poznań, 14 lipca 2015 r.

Sz.P. Barbara Zbiegieni
Ministerstwo Środowiska
Departament Leśnictwa i Ochrony Przyrody
Wydział ds. Konwencji

OPINIA

Dotyczy interpretacji przepisów związanych z możliwością komercyjnego wystawiania na widok publiczny trofeów myśliwskich, sprowadzonych do polski na podstawie regulacji CITES oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97.

W związku z zapytaniem dotyczącym możliwości odpłatnego wystawiania na widok publiczny okazów zwierząt z Aneksów A i B do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97, Komisja PROP ds. CITES przedstawia następującą interpretację przepisów.

Możliwości komercyjnego (zarobkowego, odpłatnego) wystawiania na widok publiczny trofeów myśliwskich różnią się, zależnie od aneksu do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97, w którym znajduje się gatunek, z którego pochodzi sprowadzone trofeum, a także terminu i zasad importu.

W odniesieniu do okazów z Aneksu B, na podstawie art. 58a ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 865/2006 organ zarządzający może zezwolić (po upływie 2 lat od importu) na jego wykorzystanie komercyjne. Zezwolenie to powinno być wydane w formie pisemnej decyzji, wydanej w trybie Kodeksu postępowania administracyjnego, pełniącego jednocześnie funkcję „zaświadczenia”, o którym mowa w cytowanym artykule 58a. Przed wydaniem tej decyzji organ zarządzający musi spełnić warunek art. 58a ust. 1 lit. b, to znaczy upewnić się, iż w chwili sprowadzania tego okazu jako trofeum myśliwskiego (symbol celu „H”), możliwy był także jego import do celów komercyjnych. Przy analizie spełnienia tego warunku zastosowanie mają wszystkie przepisy art. 4 ust. 2, a więc konieczne jest także zasięgnięcie opinii organu naukowego (o ile nie była wydana wcześniej opinia dla danej kombinacji gatunek/kraj/komercyjny cel importu).

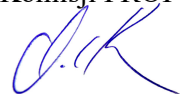
W odniesieniu do okazów z Aneksu A, zastosowanie ma art. 58a ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 865/2006. Jeśli więc okaz z Aneksu A wprowadzono korzystając ze szczególnych zwolnień ustanowionych w art. 7 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97, to nie można go (bez wyjątków) wykorzystywać do jakichkolwiek celów komercyjnych. Nie dotyczy to jednak okazów z Aneksu A sprowadzonych w trakcie obowiązywania rozporządzenia Komisji (UE) nr 865/2006 i analogicznych rozwiązań wcześniejszych rozporządzeń, gdyż na podstawie art. 57 ust. 2 rozp. 865/2006 nie ma do nich zastosowania art. 7 ust. 3 rozp. 338/97. Okaz taki był więc wprowadzany na normalnych zasadach (bez korzystania ze zwolnień wynikających z cytowanego art. 7 ust. 3. Dla takich okazów można zdaniem Komisji PROP ds. CITES wydawać świadectwa do użytku komercyjnego (wyłącznie „dla transakcji”, jeśli cel komercyjny nie jest dominujący) na podstawie art. 8 ust. 3 (zwykle na podstawie art. 8 ust. 3 lit. g, przy czym wymieniony tam cel edukacyjny musi przyczyniać się do ochrony gatunku, co zgodnie z art. 59 ust. 3 rozp. 865/2006 będzie m.in. przedmiotem

opinii organu naukowego). Zastosowanie ma tu bowiem art. 4 ust. 1 lit. d rozp. 338/97: „organ administracyjny upewni się, że okaz nie zostanie wykorzystany do celów głównie handlowych.” A więc w przypadku importu okazów z gatunków z Aneksu A pochodzących z wolności, bezwzględny zakaz dotyczy wykorzystania głównie komercyjnego. Dopuszcza się więc wykorzystania odpłatne, jeśli dominujący jest inny cel, wymieniony w art. 8 ust. 3 lit. e-g.

Jeśli jednak okaz sprowadzono z wykorzystaniem zwolnień z art. 7 ust. 3 rozp. 338/97 (np. w chwili importu były w Aneksie B, a później zostały przeniesione do Aneksu A) – świadectwa wydać nie można. Do celów komercyjnych nie można też wykorzystać okazów zwierząt zasadniczo umieszczonych w Aneksie A, ale których okazy importowane wyłącznie do celów trofeów i bez celu komercyjnego zostały przeniesione do Aneksu B (słonie afrykańskie i nosorożce białe *C. simum simum*), które sprowadzono bez zezwolenia importowego (a więc korzystając z art. 7 ust. 3 rozp. 338/97). Jeśli importer planował wykorzystanie komercyjne sprowadzanego okazu, powinien zadeklarować taki cel (np. edukacyjny) i wnioskować o zezwolenie importowe. Obecnie można ewentualnie rozważać wydanie takich zezwoleń (exportowego i importowego) w trybie retrospektywnym, ale rozwiązanie takie byłoby dość skomplikowane i nie zawsze warunki wydania świadectwa w trybie retrospektywnym byłyby spełnione. Okazów z tych dwóch gatunków sprowadzanych obecnie problem ten nie dotyczy, gdyż na podstawie art. 57 ust. 3a rozp. 865/2006 nie podlegają już one art. 7 ust. 3 rozp. 338/97.

Powyższa interpretacja może budzić wątpliwości w związku z drugą częścią art. 58a ust. 2 rozp. 865/2006, który stanowi, że nie można także zezwalać na komercyjne wykorzystanie „okazów gatunków wymienionych w Załączniku I do Konwencji lub w załączniku C1 do rozporządzenia (EWG) nr 3626/82 i wprowadzonych do Unii jako dobra osobiste i majątek gospodarstwa domowego.” Interpretacja literalna tego tekstu mogłaby prowadzić do konkluzji, że jeśli okaz jest z Załącznika I CITES i był sprowadzony jako trofeum myśliwskie (które zgodnie z art. 57 ust. 1 lit. c rozp. 865/2006 kwalifikuje się do kategorii „dóbr osobistych i majątku gospodarstwa domowego”), jego też dotyczy bezwzględny zakaz komercyjnego wykorzystania. Jednak ponieważ wszystkie okazy z Załącznika I są jednocześnie w Aneksie A, taka interpretacja prowadziłaby do konkluzji, że pierwsza część art. 58a ust. 2 rozp. 865/2006 jest zbędna, co jest sprzeczne z zasadami wykładni prawa. W opinii Komisji PROP ds. CITES należy przyjąć, że ta druga część art. 58a ust. 2 jest jedynie niezręcznie zapisanym postanowieniem dotyczącym jakich okazów z Załącznika I CITES lub C1 do rozporządzenia (EWG) nr 3626/82, które zostały sprowadzone z wykorzystaniem zwolnień obowiązujących dla dóbr osobistych i majątku gospodarstwa domowego (czyli bez zezwolenia importowego) przed wejściem w życie rozp. 338/97. Zdaniem Komisji interpretację taką warto jednak przedyskutować z Komisją Europejską lub na forum CoM, by upewnić się, że jest powszechnie przyjmowana także przez inne państwa UE.

W imieniu Komisji PROP ds. CITES

dr Andrzej Kepel
przewodniczący Komisji

Do wiadomości:

- Członkowie Komisji PROP ds. CITES
- a/a